

Sygn. akt I C 215/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: sekretarz sądowy Sylwia Wróblewska

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S. (1)

przeciwko (...) Bankowi Spółdzielczemu z siedzibą w P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża J. S. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 215/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 marca 2017 roku J. S. (1) wystąpił przeciwko (...) Bankowi Spółdzielczemu z siedzibą w P. o pobawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr 824/12/10 z dnia 20 grudnia 2010 roku podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia objętego tytułem wykonawczym. Jednocześnie powód wniósł o przyznanie kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko procesowe J. S. (1) odwołał się do niekonstytucyjności przepisów ustawy Prawo Bankowe uprawniającej do wystawiania przez banki tytułów egzekucyjnych, jak również argumentów przedstawionych przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 roku, sygn. akt III CZP 29/16, która w jego ocenie potwierdza 3 – letni termin przedawnienia dla roszczeń wynikających z bankowego tytułu egzekucyjnego bez względu na ewentualne podjęcie przez wierzyciela czynności zmierzających do wyegzekwowania świadczenia.

(pozew k.3 – 4)

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zwolnił J. S. (1) od kosztów sądowych w całości.

(postanowienie k.25)

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 maja 2017 roku (...) Bak Spółdzielczy z siedzibą w P. wniósł o oddalenie powództwa oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wskazał, że na skutek szeregu czynności podejmowanych w celu wyegzekwowania świadczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym nie doszło do przedawnienia roszczeń nim objętych. Jednocześnie zaznaczył, że

prawidłowa wartość przedmiotu sporu to 5.474 złote, co wynika z wysokości aktualnie egzekwowanego świadczenia (2.500 złotych – kapitał, 278,76 złotych – odsetki umowne objęte bankowym tytułem egzekucyjnym, 113 złotych – koszty, a także 2.582,15 złotych – dalsze odsetki naliczane od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego).

(odpowiedź na pozew k.48 – 50)

Pismem procesowym z dnia 2 listopada 2017 roku J. S. (1) wniósł o otwarcie na nowo rozprawy zamkniętej w dniu 31 października 2017 roku.

(pismo procesowe J. S. (1) k.151)

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek J. S. (1) o otwarcie zamkniętej rozprawy na nowo.

(postanowienie k.156)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 19 lutego 2008 roku J. S. (2) zawarł z (...) Bankiem Spółdzielczym z siedzibą w P. umowę o kredyt odnawialny w ramach neokonta, zgodnie z którą bank udzielił kredytobiorcy kredytu w wysokości 2.500 złotych na okres 12 miesięcy na cele konsumpcyjne.

Strony uzgodniły, że umowa ulega przedłużeniu na kolejne okresy 12 miesięcy, co oznacza, że kredytobiorca może spłacać i wykorzystywać kredyt przez kolejne okresy 12 miesięczne bez konieczności składania wniosków kredytowych i podpisywania aneksów do umowy, o ile posiada zdolność kredytową, dokonuje wpłat środków pieniężnych w ramach neokonta i nie wypłaca środków przekraczających wysokość kredytu odnawialnego oraz uiszcza prowizję (§ 2 ust. 2 umowy).

W myśl § 10 ust. 4 umowy wysokość oprocentowania zadłużenia przeterminowanego ustalono na poziomie czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym.

Każda ze strony uzyskała prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia, po upływie którego kredyt wraz z odsetkami jest wymagalny i płatny bez dodatkowego wezwania (§ 14 umowy).

(umowa o kredyt odnawialny k.104 – 106)

Pismem z dnia 12 października 2010 roku (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w P. wypowiedział umowę o kredyt odnawialny z dnia 19 lutego 2008 roku z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia.

J. S. (1) odebrał korespondencję obejmującą oświadczenie o wypowiedzeniu umowy w dniu 2 listopada 2010 roku.

(wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem odbioru korespondencji k.127 – 129)

W dniu 20 grudnia 2010 roku (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w P. wystawił przeciwko dłużnikowi – J. S. (1) bankowy tytuł egzekucyjny nr 824/12/10, w którym stwierdził zadłużenie z tytułu umowy o kredyt odnawialny z dnia 19 lutego 2008 roku na kwotę 2.891,76 złotych, w tym 2.500 złotych tytułem kapitału, 278,76 złotych tytułem odsetek umownych za okres od dnia 5 maja 2010 roku do dnia 19 grudnia 2010 roku oraz 113 złotych tytułem kosztów. Jednocześnie bank zastrzegł dalsze naliczanie odsetek od dnia 20 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty od wymagalnego kapitału według stopy oprocentowania zadłużenia przedterminowego tj. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym.

(bankowy tytuł egzekucyjny k.67)

Wnioskiem z dnia 20 grudnia 2010 roku (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w P. wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr 824/12/10 z dnia 20 grudnia 2010 roku.

Postanowieniem z dnia 30 marca 2011 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie sygn. akt II 1 Co 3486/11 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr 824/12/10 wystawionemu przez (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w P. przeciwko J. S. (1).

(wniosek o nadanie klauzuli wykonalności k.2 akt sprawy II 1 Co 3486/11, postanowienie z dnia 30 marca 2011 roku k.16 akt sprawy II 1 Co 3486/11)

W dniu 5 maja 2011 roku wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko J. S. (1) na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr 824/12/10.

W dniu 16 maja 2011 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (K. G.) w sprawie Km 472/11 wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko J. S. (1) oraz wystąpił o zajęcie wynagrodzenia za pracę i wierzytelności zasilku chorobowego wraz z wezwaniem do dokonywania potrąceń.

(wniosek o wszczęcie egzekucji k.51, pismo komornika k.56, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 7 września 2017 roku k.144, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k.145, potwierdzenie odbioru korespondencji k.146)

W dniu 27 czerwca 2012 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi przekazał akta sprawy Km 472/11 Naczelnikowi Urzędu Skarbowego Ł. jako organu wyznaczonego do łącznego prowadzenia egzekucji przeciwko J. S. (1).

(przekazanie akt egzekucyjnych k.59, pismo Wojskowego Biura Emerytalnego k.147)

Postanowieniem z dnia 20 marca 2014 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. działając w oparciu o treść art. 59 § 3 w zw. z art. 59 § 2 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji umorzył postępowanie egzekucyjne przeciwko J. S. (1) z uwagi na brak składników majątkowych, z których możliwe jest prowadzenie egzekucji.

(postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. k.64, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 7 września 2017 roku k.144)

Pismem z dnia 17 sierpnia 2015 roku (nadany w placówce pocztowej w dniu 18 sierpnia 2015 roku) wierzyciel złożył kolejny wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko J. S. (1) na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego nr 824/12/10.

W dniu 27 sierpnia 2015 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie Km 842/15 (J. B.) wystąpił o zajęcie emerytury lub renty i wierzytelności z tytułu nadpłaty podatku dochodowego i VAT, a także wszelkich innych należności i praw przysługujących J. S. (1).

(wniosek o wszczęcie egzekucji k.65, potwierdzenie nadania wniosku k.68 – 69, pisma komornika sądowego k.70 – 71)

Postanowieniem z dnia 19 października 2015 roku komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie Km 842/15 (J. B.) uznał się za niewłaściwego do dalszego prowadzenia sprawy oraz przekazał akta sprawy komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, prowadzącemu postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 229/16 (M. J.).

(postanowienie k.74)

Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 229/16 prowadzone jest nadal przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi (M. J.).

(pismo komornika sądowego k.9a)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności dokumentów przedłożonych przez strony, a także zawartych w aktach sprawy II 1 Co 3486/11, których treść nie budziła wątpliwości, co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

W tym miejscu należy podkreślić, że w myśl art. 129 § 2 k.p.c. zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Pozwany bank reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (radca prawny) złożył liczne dokumenty z akt postępowań egzekucyjnych, które na przestrzeni ostatnich lat toczyły się przeciwko J. S. (1). Uwzględniając dyspozycję przytoczonej normy prawnej (art. 129 § 2 k.p.c.) załączone odpisy, których zgodność z oryginałem została poświadczona w ustawowo przewidziany sposób, stanowiły wystarczającą podstawę do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd pominął również dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony z uwagi na jego nieusprawiedliwione niestawiennictwa na rozprawie w dniu 31 października 2017 roku. Pomijając w tym miejscu fakt, że w kontekście sformułowanego żądania dowód ten nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia (przesłuchanie stron w kontekście art. 299 k.p.c. ma charakter subsydiarny tzn. jest wymagane jedynie w przypadku braku wyjaśnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia) należy zaznaczyć, że powód nie wykazał żadnej przesłanki, która miałaby skutkować odroczeniem terminu rozprawy w rozumieniu art. 214 k.p.c. Co istotne, ustawodawca w ramach art. 214¹ § 1 k.p.c. wprost zaznaczył, że usprawiedliwienie niestawiennictwa z powodu choroby stron, ich przedstawicieli ustawowych, pełnomocników, świadków i innych uczestników postępowania, wymaga przedstawienia zaświadczenia potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie sądu, wystawionego przez lekarza sądowego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

Podstawa materialno prawna żądania została oparta na treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Nie ulega wątpliwości, że w świetle przytoczonego przepisu zdarzeniem takim pozostaje przedawnienie roszczenia objętego tytułem wykonawczym. O ile jednak dłużnik sformułował zarzut przedawnienia roszczenia wynikającego z bankowego tytułu egzekucyjnego nr 824/12/10 z dnia 20 grudnia 2010 roku, o tyle zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził jego zasadności, a argumenty podnoszone przez powoda nie zasługiwały na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że bankowy tytułu egzekucyjny nie pozostaje tytułem, który jest objęty hipoteką art. 125 k.c. Tym samym kwestia przedawnienia roszczeń nim objętych wymaga odwołania się do normy art. 118 k.c. i ustanowionych w nim ogólnych zasad terminu przedawnienia roszczeń. Poza wszelkim sporem pozostaje źródło roszczeń wierzyciela, które opierają się na treści umowy o kredyt odnawialny z dnia 19 lutego 2008 roku. Status pozwanego jako instytucji bankowej potwierdza przy tym, że jej roszczenia względem kredytobiorcy jako związane z prowadzoną działalnością gospodarczą przedawniają się z upływem lat 3 od chwili kiedy roszczenie stało się wymagalne.

Wymagalność roszczenia (...) Banku Spółdzielczego z siedzibą w P. przypada natomiast na dzień następujący po dniu, w którym skutecznie wypowiedziana została umowa kredytu odnawialnego. Wypowiedzenie z dnia 12 października 2010 roku (k.127) zostało doręczone kredytobiorcy w dniu 2 listopada 2010 roku (k.128). Stosownie do treści łączącej strony umowy okres wypowiedzenia ustalony został na 30 dni (§ 14 ust. 1). A zatem ostatni dzień okresu wypowiedzenia przypadał na dzień 2 grudnia 2010 roku. Z dniem 3 grudnia 2010 roku roszczenia banku z tytułu umowy o kredyt odnawialny stały się wymagalne i od tej daty rozpoczął bieg 3 – letni termin przedawnienia (art. 120 § 1 k.c.).

Pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 16 marca 2017 roku, a więc niewątpliwie po upływie 3 lat od chwili, gdy roszczenia banku stały się wymagalne. Niemniej jednak koniecznym pozostawało ustalenie, czy w całym tym okresie podejmowane były przez wierzyciela czynności skutkujące przerwą biegu przedawnienia. W myśl bowiem art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Co istotne, po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.), zaś w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.c.).

Pierwszą tego typu czynności było złożenie wniosku przez wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 roku, III CZP 101/03, OSNC 2005/4/58). Oznacza to, że z dniem 30 marca 2011 roku 3 – letni termin przedawnienia rozpoczął swój bieg na nowo.

Drugą czynności skutkującą przerwaniem biegu terminu wynikającego z art. 118 k.c. pozostawało wszczęcie postępowania egzekucyjnego w sprawie sygn. akt Km 472/11 w dniu 16 maja 2011 roku. W związku z zaistniałym zbiegiem egzekucji sądowej i administracyjnej jako organ właściwy do prowadzenia egzekucji wskazany został Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł.. Prowadzone przez niego postępowanie zostało umorzone w dniu 20 marca 2014 roku. W tej mierze warto zwrócić uwagę na dwie okoliczności. Po pierwsze, zainicjowanie przez wierzyciela postępowania egzekucyjnego przerwało bieg przedawnienia, a termin ten nie biegł przez czas trwania tego postępowania, aż do chwili jego umorzenia (art. 124 § 2 k.c.). Po wtóre, umorzenie postępowania egzekucyjnego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. nie skutkowało zniweczeniem uprzednio podjętych przez wierzyciela czynności, w tym przerywających bieg przedawnienia. Stosownie bowiem do treści art. 59 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. 2017.1201 t.j.) postępowanie egzekucyjne może być umorzone w przypadku stwierdzenia, że w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnej nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne. Jednocześnie zgodnie z dyspozycją art. 60 § 1 przytoczonej ustawy jedynie umorzenie postępowania egzekucyjnego z przyczyny, o której mowa w art. 59 § 1 pkt 1-8 i 10, powoduje uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. W konsekwencji postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 20 marca 2014 roku nie niweczyło skutku przerwania biegu przedawnienia z dnia 16 maja 2011 roku. Jednocześnie trzyletni termin z art. 118 k.c. zaczął swój bieg na nowo z dniem 20 marca 2014 roku.

Trzecią czynności powodującą przerwanie biegu przedawnienia pozostawało złożenie w dniu 18 sierpnia 2015 roku wniosku o wszczęcie kolejnego postępowania egzekucyjnego, które toczyło się pierwotnie w sprawie Km 842/15, a obecnie nadal trwa i jest prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie Km 229/16.

Przedstawione powyżej fakty prowadzą do ostatecznego wniosku, że zgłoszony przez J. S. (1) zarzut przedawnienia roszczenia wynikającego z bankowego tytułu egzekucyjnego nr 824/12/10 był niezasadny, albowiem od chwili, gdy roszczenia z tytułu umowy o kredyt odnawialny stały się wymagalne nie wystąpił nieprzerwany okres 3 lat bezczynności wierzyciela.

W tym miejscu należy odnieść się do wskazywanych przez powoda okoliczności dotyczących niekonstytucyjności przepisów ustawy Prawo Bankowe, a uprawniających instytucje bankowe do wystawiania bankowych tytułów egzekucyjnych, a także motywów przedstawionych przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 roku, wydanej w sprawie sygn. akt III CZP 29/16.

Po pierwsze, wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015 roku Trybunał Konstytucyjny w sprawie P 45/12 (OTK-A 2015/4/46) stwierdził, że art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy prawo bankowe (stanowiące podstawę wydania tytułu egzekucyjnego przez pozwany Bank) są niezgodne z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazał, że przepisy te tracą moc obowiązującą z dniem 1 sierpnia 2016 roku. Oznacza to, że do tej daty sąd powinien stosować zakwestionowany przepis do oceny zdarzeń, które nastąpiły przed tą datą również wtedy, gdy orzeka po utracie mocy obowiązującej przepisów. Tym samym bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przed dniem 1 sierpnia 2016 roku, w stosunku do którego przed tą datą wystąpiono o nadanie klauzuli wykonalności, po dniu 1 sierpnia 2016 roku zachowa skuteczność, tj. po opatrzeniu klauzulą wykonalności będzie mógł stanowić podstawę egzekucji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 stycznia 2016 roku, I ACa 736/15, Lex nr 2000515). Kwestia ta znalazła również swoje odzwierciedlenie w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 25 września 2015 roku o zmianie ustawy Prawo Bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015.1854), gdzie ustawodawca wprost stwierdził, że bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadano klauzulę wykonalności na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowuje moc tytułu wykonawczego także po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W niniejszej sprawie bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony w dniu 20 grudnia 2010 roku, a zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 30 marca 2011 roku. Nie może zatem być skuteczne podważanie tego tytułu wykonawczego jako podstawy prowadzonych postępowań egzekucyjnych.

Po wtóre, uważana analiza treści uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 roku (sygn. akt III CZP 29/16) prowadzi do wniosku, że przedmiotem rozważań była zupełnie inna sytuacja niż w realiach przedmiotowej sprawy. Rozważane przez Sąd Najwyższy zagadnienie prawne dotyczyło kwestii biegu terminu przedawnienia oraz ewentualnego skutku jego przerwania w szczególnej sytuacji, w której po wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego doszło do zbycia wierzytelności przez bank na rzecz nabywcy niebędącego instytucją bankową (w tym konkretnym przypadku funduszu sekurytyzacyjnego). Skoro zaś w niniejszej sprawie bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony przez uprawniony podmiot czyli bank i co istotne nie doszło do zbycia wierzytelności, a (...) Bank Spółdzielczy z siedzibą w P. jest nadal wierzycielem egzekwującym to z oczywistych względów pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w uchwale sygn. akt III CZP 29/16, nie może znaleźć zastosowania w niniejszej sprawie.

Z tych wszystkich względów powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, że realia niniejszej sprawy uzasadniają odstąpienie od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Za takim stanowiskiem przemawiały nie tylko trudna sytuacja materialna powoda, ale również fakt, że nie był on reprezentowany przez fachowego pełnomocnika w związku z czym miał prawo pozostawać w subiektywnym przekonaniu o zasadności swoich roszczeń. J. S. (1) odwołał się do kwestii prawnych związanych z niekonstytucyjnością przepisów ustawy Prawo Bankowe, a także poglądu Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale sygn. akt III CZP 29/16. Nie można czynić powodowi zarzutu z tytułu braku posiadania wykształcenia prawniczego i umiejętnego analizowania treści poszczególnych przepisów, czy wywodów zawartych w orzeczeniu Sądu Najwyższego. J. S. (1) pozostając w przekonaniu o swych racjach starał się w istocie ograniczyć wysokość ogólnego zadłużenia z tytułu wielu postępowań egzekucyjnych prowadzonych przeciwko jego osobie, którego łączna kwota na dzień 8 kwietnia 2016 roku (stosownie do treści pisma komornika sądowego k.75) wynosiła 245.880,87 złotych. W tak ukształtowanych okolicznościach faktycznych Sąd zdecydował się o zastosowaniu normy art. 102 k.p.c.

Na koniec należy jedynie wskazać, że argumentacja pozwanego banku o nieprawidłowym oznaczeniu przez J. S. (1) wartości przedmiotu sporu była zasadna. W sprawach, których przedmiotem rozstrzygnięcia jest żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego wartość tą wyraża kwota egzekwowanego świadczenia w takim zakresie, w jakim

dłużnik zamierza uchylić wykonalność danego tytułu. Stanowisko procesowe J. S. (1) zmierzało do pozbawienia w całości spornego tytułu wykonawczego. Tym samym wartość przedmiotu sporu winna odnosić się nie do pozostałego do spłaty kapitału (2.500 złotych), lecz faktycznej wysokości egzekwowanego świadczenia na dzień wniesienia pozwu tj. 5.474 złotych (zgodnie z wyliczeniem zawartym w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew k.48v). Kwestia ta nie miała jednak większego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Wskazana wartość przedmiotu sporu nie wpływała na właściwość rzeczową tutejszego sądu (art. 17 k.p.c.), braki fiskalne pozwy (zwolnienie powoda od kosztów sądowych w całości), a także rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu (zastosowanie instytucji art. 102 k.p.c.).